

گزارش

🔴 درخواست اعاده دادرسی همه محکومان پرونده جای دیش رد شد	
🔴 فاطمی امین و ساداتی نژاد باید خود را به زندان معرفی کنند	
🔴 طبق اعلام حجت‌الاسلام‌والمسلمین منتظری، رئیس دیوان عالی کشور، رسیدگی به درخواست‌های اعاده دادرسی در پرونده جای دیش به پایان رسیده است و همه درخواست‌ها از جمله درخواست‌های اعاده دادرسی فاطمی‌امین و ساداتی‌نژاد، وزرای پیشین صنعت و کشاورزی رد شده‌اند. آن‌طور که رئیس دیوان عالی کشور خبر داده است، بیش از ۳۰ نفر از متهمان و محکومان پرونده جای دیش از جمله وزرای سابق و اسبق، از چندی قبل درخواست اعاده دادرسی داده بودند. حجت‌الاسلام‌والمسلمین منتظری با بیان اینکه این پرونده به واسطه اهمیت محتوا، حجیم‌بودن آن و همچنین به واسطه افرادی که در آن محکوم شده بودند، با دقت و وسواس قابل توجهی در دیوان عالی کشور مورد رسیدگی قرار گرفت، گفت: رسیدگی به این پرونده طی هفته گذشته به اتمام رسید و همه درخواست‌های اعاده دادرسی رد شدند. در پرونده جای دیش، بیش از همه پرونده‌های مشابه، رد فشارها و تخریب‌ها و تخطئه‌های سیاسی و جناحی و باندى مشاهده شد؛ از تریبون مجلس تا برخی محافل سیاسی و رسانه‌ای، دستگاه قضائی را زیر ضرب همه و فشار قرار دادند تا بلکه با محکومان این پرونده به‌ویژه محکومان دانه‌درشت آن که سابقه وزارت داشتند، مدارا شود و در قبال آنها چشم‌پوشی و غمض‌عین صورت گیرد؛ اما این حکم نشان می‌دهد قوه قضائیه مرعوب این فضاسازی‌ها و هجمه‌پراکنی‌ها نشد و هدفی جز عمل به مَرّ قانون را دنبال نکرد. با اعلام حجت‌الاسلام‌والمسلمین منتظری، رئیس دیوان عالی کشور، درخواست اعاده دادرسی فاطمی‌امین و ساداتی‌نژاد، وزرای صنعت و کشاورزی دولت شهید رئیسی، در پرونده جای دیش رد شده است. بر این اساس، این دو باید برای تحمل محکومیت قانونی، در اسرع وقت خود را به زندان معرفی کنند. از همان زمانی که درخواست اعاده دادرسی این دو مقام پیشین مطرح شد، شبکه حامیان آنها از طرق مختلف به‌ویژه از طریق رسانه‌ای و با عملیات روانی ایدایی و تخریبی، تلاش فراوانی به خرج دادند تا دستگاه قضائی را زیر فشار قرار دهند و در نهایت عدلیه در زیر این فشارها کمر خم کند و تسلیم شود، اما دستگاه قضائی نشان داد که در به نتیجه رساندن پرونده‌های فساد، تسلیم‌ناپذیر است و به دکانداران سیاسی و جناحی باج نمی‌دهد. با توجه به رد درخواست اعاده دادرسی محکومان پرونده فساد جای دیش و ضرورت معرفی آنان به زندان جهت اجرای حکم محکومیت قانونی، انتظار می‌رود شبکه حامیان این محکومان و پول‌های کثیف فساد دیش بار دیگر علیه دستگاه قضائی فعال شود و هجمه‌ها و تخطئه‌های آنان به سمت عدلیه سراریز شود. این عناصر حامی محکومان فساد جای دیش، به‌ویژه حامیان دو وزیر اسبق محکوم‌شده، مدعی‌اند که جرم آنها صرفا ترک فعل بوده است و قوه قضائیه با سخت‌گیری برای مشار‌الیهما حکم محکومیت صادر کرده است، حال آنکه با تدقیق در پرونده مشخص می‌شود که جرم این دو وزیر پیشین، نه ترک فعل که کمک به تحقق مفسده در فساد جای دیش بوده است. پیش دوره اخیر پرونده‌های مهمی در حوزه مبارزه با فساد تشکیل شده و به نتیجه رسیده است که برخی از آنها در تاریخ سازمان بی‌سابقه بوده‌اند؛ ازجمله این پرونده‌ها، پرونده موسوم به فساد جای دیش است که با پیگیری مجدانه مراجع و مراکز مختلف و ذی‌صلاح قضائی به سرانجام رسید. شایان ذکر است صالحی، دادستان تهران نیز درخصوص پرونده جای دیش خبر داده که از ۲۰ محکومان این پرونده، ۱۳ نفر جلب و به زندان معرفی شدند و در حال تحمل حبس هستند؛ مفت نیز متواری هستند که دستورات لازم به ضابطان برای دستگیری آنها صادر شده است. وی افزود: رد مال مطالبات بانک‌های سامان، صنعت و معدن و سپه به‌صورت کامل انجام شده است و کارخانه دیش به سه بانک ملت، صادرات و ملی به ارزش بالغ بر پنج همت در حال انتقال است. دادستان تهران گفت: ویلای لوکس محکوم‌علیه ردیف اول این پرونده در لواسانات که دارای ارزش چهار همتی بود نیز به بانک ملت منتقل شد. صالحی همچنین عنوان کرد: در جلسه‌ای که با مدیران بانک‌های ذیربط داشتیم، تأکید شد که به‌هیچ‌وجه فعالیت کارخانه دیش متوقف نشود و فعالیت‌تر از گذشته، ادامه کار دهد.	
🔴 برنامه موشکی برای دفاع از کیان ایران است نه مذاکره	
🔴 سخنگوی وزارت امور خارجه ایران در این نشست خبری در پاسخ به سوالی درباره «تعرض آمریکا به کشتی‌های نفتی از جمله کشتی‌های ونزوئلا و اینکه اگر چنین اتفاقی در مورد کشتی‌های ایرانی بیفتد، واکنش تهران چه خواهد بود؟» اظهار کرد: اقدام آمریکا در تعرض به شناورهای تجاری سایر کشورها، قطعاً نقض فاحش حقوق بین‌الملل و تخطی آشکار از قواعد ناظر بر تجارت بین‌المللی است و به دلیل تبعاتی که می‌تواند در پی داشته باشد، تهدیدی جدی علیه صلح و ثبات بین‌المللی محسوب می‌شود. باقیی ادامه داد: از این‌رو، هر کشوری که برای خود مسئولیت و جایگاه مسئول در قبال حفظ صلح و امنیت بین‌المللی قائل است و برای حاکمیت قانون ارزش قائل است، باید نسبت به این اقدام آمریکا موضع‌گیری کند. در مجموع، اقداماتی که آمریکا در کارائیب در این چند ماه انجام داده، تشدید فشار علیه یک دولت مستقل عضو سازمان ملل متحد و تلاش برای مداخله در تغییر حاکمیت آن کشور است که به همه اصول و قواعد بین‌المللی در تعارض است. اما افزود: این اقدامات، به نوعی انحلال و انحلال تمامی قواعدی را نشان می‌دهد که در هشت دهه گذشته مبنای زیست جامعه بین‌المللی بوده‌اند. بر این اساس، چنین رفتارهایی باید از سوسی همه دولت‌ها محکوم شود. جمهوری اسلامی ایران نیز حتما در برابر هرگونه تعرض و تجاوز به منافع ملی خود، واکنش مقتضی را به نحوی که تشخیص می‌دهد، نشان خواهد داد.	
🔴 اروپایی‌ها نسبت به اقدامات خلاف قانون آمریکا موضعی مسئولانه اتخاذ کنند	
🔴 ایسن دیپلمات ارشد جمهوری اسلامی ایران همچنین در پاسخ به پرسش دیگری در ارتباط با ونزوئلا مبنی بر اینکه «مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا استفاده از روز از سوی آمریکا را صرفا در چارچوب دفاع مشروع می‌داند و هم‌زمان دولت آمریکا نسبت به پیامدهای امنیتی محاصره دریایی ونزوئلا و خطر بی‌ثباتی در آمریکای جنوبی هشدار داده است؛ به نظر شما مسئولیت اروپا در قبال این تحولات چیست؟» خاطرنشان کرد: تک‌تک دولت‌ها در برابر این قانون‌شکنی مسئول هستند. تمامی دولت‌ها عضو سازمان ملل متحد هستند و خودداری از تهدید یا استفاده از زور علیه حاکمیت دولت‌ها، یک اصل بنیادین در منشور این سازمان است. اساسا سازمان ملل متحد برای تضمین رعایت همین اصول شکل گرفته است. باقیی ادامه داد: اقداماتی که آمریکا علیه ونزوئلا و برخی کشورهای دیگر در آمریکای لاتین انجام می‌دهد، نقض فاحش این اصول است و موضع‌گیری برخی از کشورهای اروپایی در این زمینه می‌تواند نشانه‌ای امیدوارکننده از آگاهی کشورهای اروپایی نسبت به خطری باشد که اقدامات آمریکا نظم مبتنی بر حقوق بین‌الملل را تهدید می‌کند. او تأکید کرد: هرگونه بی‌تفاوتی یا چشم‌پوشی نسبت به این قانون‌شکنی، تبعاتی گسترده برای تمامی کشورها و برای صلح و امنیت بین‌المللی به همراه خواهد داشت. بنابراین، به‌ویژه کشورهای اروپایی که مدعی رعایت حاکمیت قانون هستند، اگرچه در سال‌های اخیر این ادعا به دلیل اقداماتشان در حوزه‌های مختلف، ازجمله مواضعشان نسبت به برنامه هسته‌ای ایران و تجاوز نظامی آمریکا و رژیم صهیونیستی علیه ایران، به‌شدت زیر سؤال رفته است، انتظار می‌رود که هم این کشورها و هم سایر دولت‌ها نسبت به اقدامات خلاف قانون آمریکا علیه کشورهای مستقل، موضعی مسئولانه اتخاذ کنند.	

✚ جناب نوبری، همین نگاه شما را اکنون جریان اصولگرا مصادره به مطلوب می‌کند و می‌گوید باید با روسیه و چین ببندیم و نهادهای بین‌المللی را کنار بگذاریم.

به مواضع جریان اصولگرا هم خواهیم پرداخت، فعلا بگذارید قدم به قدم پیش برویم. در آن جلسه شورای استراتژیک یک مثال مشخص داشتم برای اثبات عمق قدرت در روابط بین‌الملل و مثل امروز دهه‌ها مثال وجود نداشت. آن مثال این بود که ما قربانی سلاح شیمیایی بودیم و به کنوانسیون خلع سلاح شیمیایی (CWC) پیوستیم تا سلاح‌های شیمیایی را نابود کنیم. با پذیرش این نرم، کدام کشور از ما حمایت کرد؟

✚ هیچ‌کس...

دقیقا. گفتم ما قربانی بودیم و تعهد خلع سلاح شیمیایی را پذیرفتیم؛ در مقابل، کشورهای بزرگ باید در پیشرفت صنایع شیمیایی به ما کمک می‌کردند. اما نمونه مشخصی از انگلیس گفتم که مواد شیمیایی خریداری‌شده‌ای را که برای صنایع شیمیایی برای تولید نوعی صابون نیاز داشتیم، انگلیس توقیف کرد. ما اعتراض کردیم و گفتیم نرم‌ها را پذیرفته‌ایم و حتی مراکز شیمیایی را منهدم کرده‌ایم. طرف انگلیسی پاسخ داد که «به لحاظ نرم‌های بین‌المللی، حق با شماست و ما باید کمک کنیم، اما این با منافع ملی بریتانیا سازگار نیست!».

✚ و این در بچوبچه سلاح‌های کشتار جمعی عراق بود...

صریحا مقام انگلیسی گفت استراتژی بریتانیا این است که هنگامی که بین منافع ملی و تعهدات بین‌المللی باید انتخاب کرد، منافع ملی اولویت دارد و نرم‌های بین‌المللی کنار گذاشته می‌شود. این جمله در اسناد و وزارت خارجه ثبت شده است. در آنجا تأکید کردیم که این یک نمونه کوچک است...

✚ با این حال، آقای خرازى استراتژی اعتمادسازی مبتنی بر نرم‌های بین‌المللی را پذیرفتند.

بله و گفتند چون موضوع بین‌المللی است و معاونت بین‌الملل (آقای ظریف) متخصص آن است. دیدگاه آنها ارجح است.

و ریل‌گذاری انجام شد.

بله، ریل‌گذاری شد. این ریل‌گذاری یک استراتژی عملیاتی بود که عملا با ظاهری شیک اما در عمق تبدیل آرمان ملی «نه شرقی، نه غربی، جمهوری اسلامی» و وابستگی بود. استراتژی اعتمادسازی آقای ظریف تصویب و به استراتژی کشور تبدیل شد.

✚ اما در دولت احمدی‌نژاد آنچه را شما گفتید، اجرا کردند، پس چرا به این بحران رسیدیم؟

خیر، این طور نیست، اجازه دهید در جای خود روشن خواهم کرد. یکی، دو سال بعد با شروع بحران هسته‌ای، استراتژی اعتمادسازی آقای ظریف را اجرا کردند و هر آنچه طرف مقابل خواست (پلمپ، تعلیق و...) انجام شد و در نهایت، حتی یک ساتنریفیوژ هم اجازه ندادند بچرخد. آقای خرازى به وزیر خارجه وقت انگلیس التماس کرد که حداقل یک ساتنریفیوژ اجازه دهید. اما او در خاطراتش می‌نویسد که از داخل توالت قطار پاسخ منفی داد.

✚ اتفاقا خاویر سولانا در خاطراتش می‌گوید عملکرد ما این بود که امتیازات را از تهران گرفتیم، اما متقابلا امتیاز ندادیم.

دقیقا که این شکست نتیجه‌اش این بود که احمدی‌نژاد با شعار رادیکال روی کار آمد. در واقع استراتژی اعتمادسازی آقای ظریف آفت دیپلماتیک کشور شد. یعنی علاوه بر آفت ملی (لزوم تکیه بر یک قدرت بزرگ، روس‌پوئیل یا اتکولفیل)، این آفت دیپلماتیک در قالب استراتژی اعتمادسازی نیز اضافه شد. قدرت‌های بزرگ (غرب و شرق) با کم تضاد ماهیتی دارند: آنها هاد کرد‌اند ایران وابسته باشد. وجود ایران مستقل در خاورمیانه با این ظرفیت ژئوپلیتیک، برای همه آنها مطلوب نیست؛ بنابراین استراتژی اجماعی‌شان ضعیف‌نگه‌داشتن ایران است. انقلاب اسلامی، شعار اصلی‌اش استقلال بود. اما این استراتژی پس از چند سال از پیروزی انقلاب، عملا وابستگی را با ظاهری شیک (هماهنگی با نرم‌های بین‌المللی) احیا کرد.

✚ باز جواب سؤاالم را نگرفتیم. اگر بد بود که احمدی‌نژاد درست عکس آن را عمل کرد، چرا به آنجا رسیدیم؟

به احمدی نژاد هم می‌رسم. در جلسه فقمم راحل، موازنه قرار است؛ قفل‌کردن اهرم‌ها به یکدیگر (مثلا پرهیز از درصدی از غنی‌سازی در برابر عدم تحریم بانکی). به محض تغییر یگیری، دیگری نیز تغییر کند. یعنی معامله هم‌زمان، نه نقد با نسیه.

✚ الان که همین کار را می‌کنیم، ولی خروج چیز دیگری است؟

خیر ابدا این‌طور نیست. کدام اهرم را با کدام اهرم متناظر مطابق و قفل کرده‌ایم، الان همه‌چیز به هم ریخته و از هم پاشیده است. نباید مانند بگرام باشد که ما همه تعهدات مورد نظر آنها را اجرا کنیم، سپس آنها نه‌تنها اجرا نکنند، بلکه تحریم‌ها را تشدید کرده و فشار حداکثری وارد آورند که دقیقا همین اتفاق با اقدام ترامپ رخ داد. حالا به دوره احمدی‌نژاد می‌رسیم. نکته مهم این است که فارغ از نوع جناح حاکم، این آفت دیپلماتیک همچنان ادامه یافت. آقای احمدی‌نژاد و آقای سعید جلیلی نیز همان استراتژی اعتمادسازی آقای ظریف را اجرا کردند، چیزی که در پرتو جناح‌ها و هیاهوهای متقابل دو جناح مکتوم مانده است.

✚ چطور؟

الان چطور را به شما می‌گویم. از زمان تصویب استراتژی اعتمادسازی آقای ظریف از سال ۸۰ تا امروز، همه دولت‌ها بدون استثنا آن را اجرا کرده‌اند و همین علت شکست‌های مکرر ماست. این نزاع ظاهری میان جناح‌ها، در عمق جنگ زرگری است. مذاکرات اصلی هسته‌ای به آقای جلیلی سپرده شد. اما ایشان نیز همان مسیر را رفتند. در زمان آقای جلیلی آژانس برای اعتمادسازی به‌منظور

شیمی درمانی سیاست خارجی

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

آیت‌الله

اخیر تبعات هم داشته که...

اشتباه است. من هرگز نگفتم که نرم‌های بین‌المللی را نپذیریم، اتفاقا باید نرم‌ها را بپذیریم، اما بدانیم که اصل و اساس بر محور معادله قدرت است. اخیرا دیدم که دوستی می‌گویند ما آمریکاشناس نداریم، من به آن دوستم می‌گویم ما در ایران خیلی عقب‌تریم و هنوز حتی مبانی قدرت در روابط بین‌الملل را نشناخته‌ایم؛ چه برسد به مبانی قدرت در آمریکا.

✚ اصل قدرت است.

بله قدرت است و معادلات قدرت را دقیق هماهنگ کنیم، نه اینکه نرم‌ها را اصل بدانیم.

✚ جناب نوبری، ما کلکسیونی از بحران‌ها را داریم.

شما راحتید، اما من نه، چون سال‌هاست مشکلات و بحران‌ها را می‌بینم و می‌دانم مشکل از کجاست.

✚ شما از کجا می‌دانید که من راحت می‌خواهم!

امیدوارم که راحت بخواهید. اما مردم، نخبگان و سردمداران دیپلماسی باید بپذیرند ساختمان کلنگی ریخته و حالا فرصت ساخت بنای محکم است. تهدید کنونی بهترین فرصت برای پی‌ریزی قوی است و باید تهدید را به فرصت تبدیل کنیم.

✚ شما نه چپ هستید و نه راست...

من کارشناسم، متخصص روابط بین‌الملل. از برچسب‌های چپ و راست بدم می‌آید.

✚ اما پس از جنگ و تجربه مذاکره ترامپ، حالا کلا با چین و روسیه بسته‌ایم، این هم سیاست بدی است که طی می‌کنیم.

بگذارید بگویم. در سال ۷۹ با استراتژی اعتمادسازی برخورد کردم و جلسه را به عصبانیت ترک کردم تا نامم به‌عنوان موافق آن استراتژی ثبت نشود. می‌دانستم چه فاجعه‌ای برای کشور به بار خواهد آورد. حالا ببینید آیا حق دارم که آسوده‌خاطر نباشم. آن استراتژی غلط محسوب قول نمیده و بی‌دربی شکست آورده، اما فرصت فعلی برای تغییر اساسی است.

حالا بنگرید، چقدر عجیب است، باورنکردنی است از سال ۷۹ تاکنون، ۲۵ سال گذشته و با وجود شکست‌های مکرر در این سال‌ها اما باز دو، سه ماه پیش آقای عراقچی در قاهره برای چندمین بار همان استراتژی اعتمادسازی را تکرار کردند، هر چه طرف مقابل گفت، پذیرفت و امضا کرد و به ایندیکه آنها اسنپ‌بک با مکانیسم‌ها مانه را اجرا نکنند. باز معامله نقد با نسیه کردیم؛ و به آنها اعتماد کردیم. آنها امتیاز گرفتند و آن تعهدات را با امضای آقای عراقچی نقدا به گردن ایران انداختند، اما در توافق هیچ شرطی برای عدم اجرای اسنپ‌بک با مکانیسم‌ها مانه نوشتند و طبق معمول قول نسیه بدادند. اکنون دوباره مصیبت جدید برای ایران ساخته شده و شدیدا فشار می‌آورند که ایران باید به تعهدات امضاشده‌اش پایبند باشد؛ چون در متن آن توافق، مشروط به عدم اجرای اسنپ‌بک نیامده است؛ مکانیسم ماشه اوج استراتژی اعتمادسازی بود. تصور کنید با دشمن معامله کنید و برای اعتمادسازی تفنگ پر را به دستش بدهید و بگویید هرگاه دلت خواست مرا بزن؛ چه کسی چنین قراردادی با دشمن می‌بندد؟

راه چیست؟ بازگشت به آرمان اولیه «نه شرقی، نه غربی، جمهوری اسلامی». اما مطابق با آن هدف والا و دست‌یافتنی باید استراتژی امنیت ملی تدوین کنیم تا مصوب عالی نظام شود تا این فقدان بزرگ انقلاب و کشور برطرف شود. وفاق واقعی در پرتو اجرای چنین استراتژی‌ای حاصل می‌شود، نه با تقسیم‌بست‌ها بین جناح‌ها. بایاید همه از چپ، راست، نخبگان و دیپلمات‌ها با هم استراتژی امنیت ملی براساس هدف استقلال و پیشرفت کشور را تدوین کنیم. کشورهای جدی جهان استراتژی امنیت ملی دارند؛ روسیه، آمریکا، انگلیس و هند، فرانسه، آلمان و... این بزرگان، استقلال ممکن نیست و همواره هرج‌ومرج و ناکامی‌ها ادامه خواهد یافت. ایران مانند هند دارای ظرفیت‌های لازم و کافی برای مستقل‌بودن بین‌بلوک‌ها و در عین حال پیشرفت و توسعه است.

هند بهترین نمونه یک کشور پیشرفته و مستقل از بلوک‌هاست. ایران نیز ظرفیتی مشابه دارد؛ در چهارراه جهانی قرار دارد، می‌تواند اهرم کار با قدرت‌های گوناگون را داشته باشد. اگر دیپلماسی دقیق و حرفه‌ای با ابرقدرت‌ها را اجرا کنیم، رقابت قدرت‌ها بر فشار روزافزون علیه ایران به رقابت در همکاری و نزدیکی با ایران تبدیل می‌شود. بنده در مسکو بودم، هم مجری دیپلماسی با شرق بودم و هم شاهد مکانیسم و شرایطی بودم که ابرقدرت شرق و غرب برای همکاری و نزدیکی به ایران رقابت می‌کردند. یکی ورق سفید با امضا می‌داد و می‌گفت هر سلاح استراتژیکی می‌خواهید بنویسید و ببرید و یکی دیگری با هواپیماهای پر از اسلحه به همراه کمک و انجیل وارد ایران می‌شد، این واقعه نشان می‌دهد ایران دارای چنین ظرفیت و موقعیتی هست، اما اکنون غرب و شرق در رقابت برای فشار علیه ایران هستند؛ یکی سه جزیره را می‌دهد، یکی مرز در شمال و قفقاز را، یکی تحریم می‌کند، یکی ترور می‌کند، یکی حمله می‌کند و... اما با توجه به تجربیات چند دهه می‌توانیم یک استراتژی همه‌جانبه امنیت ملی و سیاست خارجی دقیق و حرفه‌ای و عملیاتی آن‌چنان تدوین کنیم که با اجرای آن ابرقدرت‌ها بر سر همکاری با ایران رقابت نکنند. نه بر سر فشار علیه ایران، نه بر سر فشار علیه ایران، این یک تئوری ذهنی نیست و همان‌طور که گفتم زمانی عملیاتی نشده است. البته پی‌موندن چنین راهی آسان نیست، اما برای ایران تنها راه نجات و پیشرفت است.

✚ به توجّه به تجربیات چند دهه می‌توانیم یک استراتژی همه‌جانبه امنیت ملی و سیاست خارجی دقیق و حرفه‌ای و عملیاتی آن‌چنان تدوین کنیم که با اجرای آن، ابرقدرت‌ها بر سر همکاری با ایران رقابت کنند، نه بر سر فشار علیه ایران